

Kr. Johansen: Det er sikkert rigtig ogsaa i Aar at vedtage en Lov om Fortrinsret i Høsten. Ganske vist har Landbruget, som det er blevet sagt, i det sidste Aar haft ret gode Forhold, og der er kommet mange Penge ind ved den Reduktion af Besætningerne, som nu foretages. Landmændene er imidlertid ogsaa under disse Forhold meget forskelligt stillede. Aaret 1940, der var et godt Aar for det større Landbrug, har ikke været særlig godt for det mindre Landbrug; det viser de Oplysninger, der foreligger derom. Og de Reduktioner, som giver Penge, giver selvfølgelig mere til dem, der har en stor Besætning at reducere, end til det mindre Landbrug, som tilmed gerne saa vidt muligt vil beholde saa meget som muligt af Besætningen — maaske ogsaa ud over hvad der er rimeligt. Man bør efter min Opfattelse tage rimeligt Hensyn til denne Forskel. Hvad der gør Forholdene endnu vanskeligere og yderligere uddyber Forskellene, er den daarlige Høst, vi havde i 1940. De Landmænd, der har haft en nogenlunde god Høst, maa sikkert i Almindelighed siges at være godt stillede under de nuværende Forhold, men vi ved jo, at der i store Dele af Landet — ikke mindst paa Viborg-Eggen, hvor jeg hører hjemme, og hvor der efter mit Skøn for manges Vedkommende nærmest har været Misvækst, men ogsaa ned over den jyske Højderyg — har været en meget daarlig Høst, saa at mange Landmænd overhovedet intet som helst har af egen Avl, der egner sig til Udsæd. Under de Forhold er det rigtig at gøre, hvad man kan, for at faa Jorden tilsaaet i det kommende Aar og at vise den Imødekommenhed, der er nødvendig for, at det kan ske.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Jens Høyer: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Det havde naturligvis været rart, om vi var kommet saa vidt nu, at vi kunde have undværet en saadan Støttelovgivning, men det er rigtig, at der findes en hel Del Landmænd, der trænger til denne Hjælp. Det er ogsaa rigtig, hvad den forrige Taler anførte, at det navnlig er nødvendigt ovre paa de magre Egne i Jyl-

land, hvor der var en meget daarlig Høst i Fjor. Man maa saa haabe, at det ikke bliver nødvendigt, at alt for mange skal gøre Brug af Løven. Men det er jo absolut nødvendigt, at vi i det kommende Foraar faar al Danmarks Jord ordentligt og godt tilsaaet, og man kan vel gaa ud fra, at den nødvendige Saasæd saa kan blive stillet til Disposition til dem, der trænger til at købe den.

For et Stykke Tid siden lagde jeg Mærke til, at der var udstedt Forbud mod Brug af Blaasten til Bekæmpelse af Plantesygdomme. Jeg havde gerne set, om denne Lov ogsaa havde givet Adgang til at yde Hjælp til Køb af Blaasten til Bekæmpelse af Plantesygdomme, idet det nemlig paa visse Jorder i de magre Egne er saadan, at baade Kunstgødning og Udsæd er spildt, naar man ikke kan tilføre Jorden et vist Minimum af Blaasten; gør man ikke det, er Misvæksten omtrent paa Forhaand givet. Jeg synes, det er lidt skrappt, at man har forbudt at anvende Blaasten; i hvert Fald kunde jeg ønske at vide, om det nu ogsaa er absolut nødvendigt. Det er en Vare, man ikke saadan strør om sig med, da den er dyr, men heldigvis skal der kun lidt til, og Virkningen over for Plantesygdomme er kolossal stor.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Axel B. Lange: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Der var maaske mange, der havde ment, det vilde være overflødigt at gennemføre en saadan Lov i Aar. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Betragtning er rigtig. Jeg tror, at Løven i Aar ligesom i tidligere Aar vil kunne gøre Gavn, men jeg tror, at Lovens særlige Betydning i Aar vil ligge i den Støtte, den kan yde til Anskaffelsen af Kunstgødning.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte Haab om, at man vilde stille Saasæd til Raadighed for alle Landmænd, der maatte have Brug derfor. Det forekommer mig dog, at de Bestemmelser, man har om Saasæd, egentlig henviser Landmændene til allerede selv at have sørget for at have Saasæd, og i hvert Fald tror jeg